

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 21. Agitur de absolvendo Ludovico Bavaro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

dinalem Diaconum de S. Maria *in via* Sæcul. XIV.
lata. A. C. 1344.

§. XXI.

*Agitur de absolvendo Ludovico
Bavaro.*

Cum Rex Philippus Valesius impetrasset, ut Papa Ludovicum Bavarum infectari omitteret: hic Princeps ad utrumque misit, qui quærerent, quid obfaret reconciliationi, cum omnia, quæ Papa vellet, facere paratus esset. Rex *Alb. Argent.* Philippus illi reposuit: Papa dicit, te non P. 133. flagitare gratiam eo modo, quo deberes. Ludovici Legatis dandæ sibi ab eo potestatis exemplar poscentibus Papa tam probrosum, & tam durum præbuit, ut Ludovico haud subsignandum duceret, vel si captivus foret. Jubebatur enim per suum avunculum Humbertum Delphinum Viennensem, per Præpositos Ecclesiarum Augustanæ ac Bambergensis, & per Doctorem Udalicum Augustanum fateri hæreses ac errores cunctos sibi adscriptos; Imperii clavum ponere; nec nisi per Papæ gratiam resumere, seque cum liberis, bonis, ac terris suis ejus arbitrio subjicere.

Ludovicus Bavarus non tantum ob- Rayn. 1344.
signavit perscriptam rei sic gerendæ po- n. 60.
N n 2   testa-

Sæcul. XIV.
A.C. 1344.

p. 134.

testatem; verum etiam coram Notario per Papam misso juravit fore, ut eam observaret, nec retexeret. Stupentes Papa & Cardinales illum intimis angi sensibus videbant. Quatuor Legati 16 Jan. 1344 se Papæ sistebant in senatu publico, & secundum factam sibi potestatem iurandum dabant: deinde Papam urgebant, ut scriptas ipsis traderet poenas, quas Ludovico injungeret. At ille tradidit eis scriptum ad statum Imperii totius, non ad Principem seorsum pertinens. Ludovicus, postquam illud acceperat, ejus exemplum seu apographum misit ad cunctos Germaniæ Principes, præsertim ad Electores, urbesque magnas: & comitia hac de re Francofordiæ habenda edixit. Convenerunt illuc ordinum procuratores mense Septembri an. 1344: & Doctor Vigerius Archiepiscopi Trevirensis Archigrammateus jussu Ludovici sic loquebatur: Domine! Electores, cæterique Imperii clientes fiduciarium antehac Coloniae præsentem, cum ea, quæ Papa ob Ecclesiam tibi reconciliandam poposcerat, examinassent, communi sententia statuerunt illa tendere ad perniciem Imperii; & post fidem huic juratam nec te, nec se illa posse accipere. Decreverunt ad Papam mittere, qui orarent, ut desisteret. Si nolit, destinarunt diem, quo Rensia ad Rhenum deliberationem tecum

cum ineant, quomodo his molitionibus
fit obfistendum.

Sæcul.XIV.

A.C.1344.

Archiepiscopus Moguntinus præfens,
ac reliquorum Principum Oratores Archigrammatei verba confirmabant: cumque nuntii urbium inter se consultassent, Moguntiaë procurator omnium nomine ad Ludovicum, Domine! aiebat, urbes sine Imperio stare nequeunt: atque, si Papa in proposito persistat suo, semper promptissime geremus morem, ac Imperii jura, honorem, & incolumitatem per omnes modos a Principibus inventos conservabimus. Agens gratias Imperator, Intra octo dies, inquiebat, ego & Carolus Moraviaë Marchio cum Principibus Rensiam veniemus, nostrumque decretum vobis indicandum curabimus. Reapse illuc delati, quid Papæ scriberent, deliberabant. At Ludovico non convenit cum Joanne Bohemorum Rege ac filio
Rebdorf.
an. 1344.
ejus Carolo propter controversias, quas inter se habebant: nam hos ille atrociter offenderat: ita discesserunt inimici. Interim Legati Principum Imperii ad Papam detulerunt ea, quæ contra postulationes ejus objecta fuerant. Sed cum gerendi negotii potestate nulla instructi essent, Papa se ludibrio haberi ratus, tanto magis efferbuit in Ludovicum Bavarum. Ut eum gradu moveret, cum Principibus domus Luxemburgiæ, Balduino

N n 3

Archi-

Sæcul. XIV.
A. C. 1344.

Archiepiscopo Trevirensi, Joanne Rege Bohemiæ, ac filio ejus Carolo Moraviæ Marchione consilia contulit: quorum effectus patuit duobus post annis.

§. XXII.

Praga fit sedes Metropolitana.

Bal. vit.
p. 252.

Sup. lib. 94.
§. 46.

Rayn. 1340.
n. 16. 17.

Sed eodem anno 1344 pridie Calendas Majas Papa vehementer orantibus Rege Joanne ac Marchione Carolo Pragam, ubi hæctenus residebat Episcopus Moguntino subjectus Præfuli, in posterum voluit esse Sedem Archiepiscopi: cui ut Suffraganeos daret, Litomerinum Præmonstratensis Ordinis & Pragensis dioceseos Abbatem cum successoribus ejus ad pontificiam dignitatem evexit; & a Magdeburgensi provincia sejunxit Olomutium Moraviæ, ac Misniam Saxonie urbes. Ad desiderium Regis Bohemiæ accessit singularis ratio minuendi auctoritatem Moguntini Archiepiscopi, quod Henricus Busmannus sedem tunc illam tenens a Ludovico Bavaro stare. Idcirco illius jurisdictione Pragensem Episcopum tres abhinc annos exemerat Benedictus XII per diploma 23 Jul. 1341 editum: & postea, cum Rex Joannes filio suo Carolo, quo certiozem ei successionem in regno Bohemico redderet, imponi coronam vellet, Papa id facere Pragensem